

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristotelis de arte poetica liber

Aristoteles

Lipsiae, 1904

Περὶ ποιητικῆς

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1709)

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

1 *Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἣν τινα* 1447a
 δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
 εἰ μέλλει καλῶς ἔξειν ἢ ποιήσας, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων 10
 ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς
 ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ
 τῶν πρώτων.

ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποιήσις, ἔτι δὲ κω-
 μῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς ἀνλητικῆς ἢ πλείστη 15
 καὶ καθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὐδαί μιμήσεις τὸ σύν-
 ολον, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν, ἣ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις
 μιμῆσθαι ἢ τῷ ἕτερον ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον.
 ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες
 ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας ἕτεροι 20
 δὲ διὰ τῆς φύσεως, οὕτω καὶ ταῖς εἰρημέναις τέχναις. ἅπασαι
 μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν θυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ,
 τοῦτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις, οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ
 θυθμῷ χρώμεναι μόνον ἢ τε ἀνλητικῇ καὶ ἡ καθαριστικῇ καὶ
 εἴ τινες ἕτεροι τυγχάνωσιν οὐδαί <τοιαῦται> τὴν δύναμιν, 25
 οἷον ἢ τῶν συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ θυθμῷ [μιμοῦνται] χωρὶς
 ἁρμονίας ἢ τῶν ὀρχηστῶν, καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματίζο-
 μένων θυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἥθη καὶ πάθη καὶ πράξεις ἢ

A^o = cod. Paris. 1741.

1447^a 9 ἕκαστον *A*^o. — 12 λέγομεν *A*^o. — 17 ἐν Forchham-
 mer: γένει *A*^o. — 21 φύσεως Madius: φωνῆς *A*^o. — καὶ ἐν apogr.
 — 25 τοιαῦται add. apogr. — 26 μιμοῦνται del. Spengel. — 27
 ἢ apogr.: οἱ *A*^o.

Aristoteles Vol. XIII.

δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ
τούτοις εἴτε μινύσῃ μετ' ἀλλήλων εἴδ' ἐνί τινι γένει χρωμένη
1447^b τῶν μέτρων, (ἀνώνυμος) τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν· οὐδὲν
γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σωφρονος καὶ Ξενάρχου
10 μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικούς λόγους, οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων
ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν
μίμησιν· πλὴν οἱ ἄνθρωποι γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ
ποιεῖν ἐλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιούς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὥς
κατὰ τὴν μίμησιν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσ-
15 ἀγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ἱατρικὸν ἢ φυσικὸν τι διὰ τῶν
μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν, οὐδὲν δὲ κοινόν
ἐστὶν Ὀμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον· διὸ τὸν μὲν
ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιη-
τὴν. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μινύσων ποιοῖτο
20 τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν
ῥαψῳδίαν ἐξ ἐπάντων τῶν μέτρων, καὶ (τοῦτον) ποιητὴν προσ-
γορευτέον. περὶ μὲν οὖν τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον·
εἰδὶ δὲ τινες αἰ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἶον
ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἢ τε τῶν διθυραμβικῶν
25 ποιήσεως καὶ ἢ τῶν νόμων καὶ ἢ τε τραγῳδία καὶ ἢ κωμῳδία,
διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἱ δὲ κατὰ μέρος.

ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν οἷς
ποιοῦνται τὴν μίμησιν. ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττον-
1448^a τας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φανύλους εἶναι — τὰ γὰρ 2
ἦθη σχεδὸν αἰετὸς τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις, κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ
τὰ ἦθη διαφέρουσι πάντες — ἥτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ἢ
χειρόνας ἢ καὶ τοιούτους (ποιουῶν), ὥσπερ οἱ γραφεῖς·
5 Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρεῖττους, Παύσων δὲ χειρόους, Διονύ-

29 ἐποποιία secl. Ueberweg. — ἢ ψιλοῖς Vahlen. 1447^b 9
ἀνώνυμος add. Bernays — τυγχάνει οὕσα Suckow. — 15 κατὰ τὴν
apogr.: τὴν κατὰ A°. — 16 φυσικόν Heinsius: μουσικόν A°. —
22 καὶ τοῦτον apogr.: καὶ A° δικαίως Ueberweg. — 24 αἰ apogr.:
οἱ A°. — 25 διθυράμβων apogr. — 28 οἷς Victorius: αἷς A°.

αὐτοὺς δὲ ὁμοίως
ἐκείνη μίμησιν
τῶν ἑταίρων
καὶ αὐτῶν
τῶν καὶ
οἷον Ὀμήρου
δὲ ὁ θάσιος
γένης ὁ τῆ
ἐκείνης καὶ
Πρωτοῦ καὶ
ἐκείνου καὶ
γὰρ χεῖρους
ἢ εἰ δὲ
αὐτοὺς ἂν τι
ἴσταν ὅτε μίμησιν
Ὀμήρου ποιοῦν
ὡς πρᾶττον
ταύτας δια-
φέρουσιν αἱ
ἐν αἷς τε
μυθῶν Ὀμήρου
καὶ Διοδοτοῦ
ὅθεν καὶ δὲ
ταὺς ὁρῶνται
τῆς κωμῳδίας
Μεγαροῦ οἱ
γενόμενης
ποιητῆς ποιοῦν
τῆς τραγῳδίας

1448^a 9
4^a pr. man.
— 16. μιμήσιν
— 21 τῶν
ταύτας ὅτε

σιος δὲ ὁμοίους εἵκαζεν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν
ἐκάστη μιμήσεων ἔξει ταύτας τὰς διαφορὰς καὶ ἔσται ἐτέρα
τῷ ἑτέρα μιμῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ γὰρ ἐν ὁρχήσει
καὶ ἀνύλσει καὶ κιθαρίσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιό- 10
τητας· καὶ [τὸ] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν,
οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων
δὲ ὁ Θάσιος <ὁ> τὰς παρωδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικο-
χάρης ὁ τὴν Ἀηλιάδα χεῖρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διδυ-
ράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους, ὥσπερ . . γὰρ, Κύκλωπας 15
Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος· [μιμήσαιο ἄν τις] ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κωμωδίαν διέστηκεν· ἡ μὲν
γὰρ χεῖρους ἡ δὲ βελτίους μιμῆσθαι βούλεται τῶν νῦν.

3 ἔτι δὲ τούτων τρίτη διαφορὰ τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμή-
σαιο ἄν τις. καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμῆσθαι 20
ἔστιν ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἑτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ
Ὅμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, ἢ πάντας
ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους. ἐν τρισὶ δὲ
ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησις ἔστιν, ὡς εἵπομεν κατ' ἀρχάς,
ἐν οἷς τε <καὶ ἃ> καὶ ὧς. ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μι- 25
μητὴς Ὅμηρος Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπονδαίους, τῇ
δὲ Ἀριστοφάνει, πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω.
ὁθεν καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμοῦν-
ται δρῶντας. διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωδίας καὶ
τῆς κωμωδίας οἱ Δωριεῖς — τῆς μὲν γὰρ κωμωδίας οἱ 30
Μεγαρεῖς οἱ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας
γενομένης καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαρμος ὁ
ποιητὴς πολλὰ πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος, καὶ
τῆς τραγωδίας ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννησῷ — ποιούμενοι τὰ

1448^a 9 τῷ apogr.: τὸ A^c. — 13 ὁ add. apogr. — 14 Ἀηλιάδα
A^c pr. man. — 15 ὥσπερ Ἀρχάς Castelvetro, ὡς Πέρσας Victorinus.
— 16. μιμήσαιο ἄν τις del. Vahlen. — ταύτῃ Casaubonus: αὐτῇ A^c.
— 21 τι] τινα Ulrichi. — 22. ἢ πάντας] ἢ πάντα Casaubonus; expec-
taveris ὅτε δὲ μιμούμενον ἢ πραττόμενα. — 25 καὶ ἃ add. apogr.

35 ὀνόματα σημειῶν· αὐτοὶ μὲν γὰρ κόμας τὰς περιουκίδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναίους δὲ δῆμους, ὥς κωμωδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεγθέντας ἀλλὰ τῇ κατὰ κόμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους
1448^b ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πρᾶττειν προσαγορεύειν.

περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς μιμήσεως εἰρήσθω ταῦτα. εἰκόασι δὲ γεννηῖσαι μὲν ὅλως τὴν 4
5 ποιητικὴν αἰτία δύο τινὲς καὶ αὐταὶ φυσικαί. τό τε γὰρ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί, καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας, καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας. σημειῶν δὲ τούτου τὸ συμβαίνειν ἐπὶ
10 τῶν ἔργων· ἂ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὀρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἡκριβωμένους χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν. αἴτιον δὲ καὶ τούτου, ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτοῦ. διὰ
15 γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὀρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, οὐχ ἢ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χορίαν ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν. κατὰ φύ-
20 σιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἀρμονίας καὶ τοῦ θυθμοῦ — τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν θυθμῶν ἐστί φα- νερόν — ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχε- διασμάτων. διεσπάρσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεία ἥθη ἢ ποίησις·
25 οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμμοῦντο πρᾶξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φανύλων, πρῶτον

35 αὐτοὶ et Ἀθηναίους Spengel: οὔτοι et Ἀθηναῖοι A^c.
1448^b 12 τούτου apogr.: τοῦτο A^c. — 17 οὐχ ἢ Hermann: οὐχί A^c. — 20 δὲ Vahlen: δὲ A^c. — 22 πρὸς αὐτὰ Ald.: καὶ αὐτὰ A^c fort. πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ αὐτόμολα.

φόρους π
μὲν οὖν π
αὐτὸς δὲ
οὐκ ἐκείν
μύτων ἰα
οὐ ἐν τῷ
παισίων ο
τὰ σπουδα
οὐ εὖ ἀλλ
καὶ τὰ τῆς
ἀλλὰ τὸ γ
ἔπει, ὥσπε
καὶ οὗτος
ἔλας καὶ κ
κατὰ τὴν
ἐγένοντο,
μειζονα κα
τὸ μ
εἶδαν ἰκα
θάματα, αἰ
σταῖς καὶ
γόντων τοῖ
τὸν ἐν ποί
πρὸς τὴν π
μεταβολὰς
αὐτῆς φυν
ἐνὸς πρῶτο
27 οἱ
del. Bonitz
μειζον A^c.
Forchham
μειζος A^c.
γρῶν καὶ
ἀμείνει α

ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν
μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον πολίημα,
εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν,
οἷον ἐκείνου ὁ Μαργρίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀρ-³⁰
μόττον ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον· διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν,
ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἱάμβιζον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν
παλαιῶν οἱ μὲν ἥρωικῶν οἱ δὲ ἱάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ
τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς Ὀμηρος ἦν — μόνος γὰρ οὐχ
ὅτι εὖ ἀλλὰ [ὅτι] καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν — οὕτως³⁵
καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον
ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργρίτης ἀνάλογον
ἔχει, ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω^{1449 a}
καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανείσης δὲ τῆς τραγω-
δίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν πόλιν δρῶντες
κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἱάμβων κωμωδοποιοὶ
ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγωδοδιδάσκαλοι διὰ τὸ⁵
μεῖζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων.

τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν εἰ ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγωδία τοῖς
εἵδεσιν ἱκανῶς ἢ οὐ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρίναι καὶ πρὸς τὰ
θέατρα, ἄλλος λόγος. γενομένη οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδια-
στικῆς καὶ αὐτὴ καὶ ἡ κωμωδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἑξα-¹⁰
χόντων τὸν διθύραμβον ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά ἂ ἔτι καὶ
νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν
ἠϋξήθη προαγόντων ὅσον ἐρίγντο φανερόν αὐτῆς, καὶ πολλὰς
μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν
αὐτῆς φύσιν. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλήθος ἐξ ἐνὸς εἰς¹⁵
δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε καὶ

27 οἱ ἕτεροι Spengel. — 30 καὶ Ald.: κατὰ A°. — 35 ὅτι
del. Bonitz. — 37 ὁ apogr.: τὸ A°. 1449^a 6 μεῖζονα apogr.:
μεῖζον A°. — 7 εἰ ἄρα ἔχει apogr.: παρέχει A°. — 8 κρίναι
Forchhammer: κρίνεται ἢ ναί A°. — 9 γενομένη apogr.: γενο-
μένης A°, γενομένη δ' Bekker, γενομένη οὖν . . . καὶ ἡ τρα-
γωδία καὶ ἡ κωμ. Aristotelem primo scripsisse suspicor. — 12
διαμένει apogr.: διαμένειν A°.

τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν, τρεῖς δὲ καὶ σκηνο-
γραφίαν Σοφοκλῆς. ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων, καὶ
(ἢ λέξεις ἐκ) λέξεως γελοίας διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν
20 ὁπρὲς ἀπεσεμνύνθη. τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρον ἱαμβεῖον ἐγέ-
νετο· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρον ἔχρῶντο διὰ τὸ σατυ-
ρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποιήσιν, λέξεως δὲ γενο-
μένης αὐτῇ ἢ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὔρε· μάλιστα γὰρ λεκτι-
κὸν τῶν μέτρων τὸ ἱαμβεῖον ἐστίν· σημεῖον δὲ τούτου, πλείστα
25 γὰρ ἱαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἐξά-
μετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαλνόντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας. ἔτι
δὲ ἐπεισοδίων πλήθη, καὶ τὰ ἄλλ' ὥς ἕκαστα κοσμηθῆναι
λέγεται. (περὶ μὲν οὖν τούτων τσαῦτα) ἔστω ἡμῖν εἰρημένα·
πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.

30 ἡ δὲ κωμῳδία ἐστὶν ὥσπερ εἵπομεν μίμησις φανυλοτέρων 5
μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κἀκίαν, ἀλλὰ (κατὰ τὸ γελοῖον,)
τοῦ <δ> αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον· τὸ γὰρ γελοῖον ἐστὶν
ἀμάρτημα τι καὶ αἰσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον
εὐθύς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον
35 ἄνευ ὀδύνης. αἱ μὲν οὖν τῆς τραγωδίας μεταβάσεις καὶ δι'
1449^b ὧν ἐγένοντο οὐ λελήθασιν, ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπον-
δάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν· καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὁπρὲς ποτε
ὁ ἀρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθέλονται ἦσαν. ἤδη δὲ σχήματά τινα
αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. τίς
5 δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ πρόλογον ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ
ὅσα τοιαῦτα, ἡγνόηται. τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ
Φόρμις. * τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε, τῶν δὲ Ἀθή-
νησιν Κράτης πρῶτος ἤρξεν ἀφέμενος τῆς ἱαμβικῆς ἰδέας κα-
θόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους.*

10 ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγωδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ [μέτρον
μεγάλου] μίμησις εἶναι σπουδαίων ἡκολούθησεν· τῷ δὲ τὸ

27 ὡς] οἷς Hermann — περὶ μὲν οὖν τούτων τσαῦτα add.
Ald. 1449^b 3 fort. ἐθέλονται οἱ χορευταί. — 5 προλόγους A^c.
λόγους Hermann. — 10 μὲν τοῦ Tyrwhitt: μόνου A^c.

μέτρον ἀπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, αὐτῇ διαφέρουσιν·
 ἔτι δὲ τῷ μήκει, ἢ μὲν ὅτι μάλιστα πειράται ὑπὸ μίαν περι-
 οδον ἥλλου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἢ δὲ ἐποποιία ἀορι-
 στος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρουσιν· καίτοι τὸ πρῶτον ¹⁵
 ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τοῦτο ἐποιοῦν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν.
 μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταῦτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγωδίας. διόπερ
 ὅστις περὶ τραγωδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φάυλης, οἶδε καὶ
 περὶ ἔπων· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ,
 ἃ δὲ αὕτη, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ. ²⁰

6 περὶ οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ περὶ κωμωδίας
 ὕστερον ἐροῦμεν, περὶ δὲ τραγωδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες
 αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας. ἔστιν
 οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας μέγεθος
 ἐχούσης, ἡδυμένῳ λόγῳ χωρὶς ἐκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς ²⁵
 μορίοις, δρῶντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἑλέου καὶ φόβου
 περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. λέγω δὲ
 ἡδυμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ρυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ
 μέτρον, τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἶδεσι τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον
 περαινέσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους... ³⁰

ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν
 ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγωδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος.
 εἴτα μελοποιία καὶ λέξεις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μί-
 μησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν,
 μελοποιίαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανεράν ἔχει πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ³⁵
 πράξεως ἐστὶ μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων,
 οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατὰ τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διά-

12 διαφέρει Hermann. — 15 διαφέρει A°. — 20 αὕτη Reiz:
 αὐτῇ A°. — 22 ἀναλαβόντες Bernays. — 25 ἐκάστῳ Tyrwhitt:
 ἐκάστου A°. — 27 παθημάτων Trincaveli: μαθημάτων A°. —
 29 μέτρον Victorius: μέλος A°, καὶ μέλος del. Tyrwhitt. — 31
 explicatio καθάρσεως a scriptore ipso, polit. VIII 7 p. 1341^b 40
 promissa lacuna hausta esse videtur. — 34 ὀνομάτων Her-
 mann collato 1450^b 14: μέτρων A°. — 35 πᾶσιν Madius: πᾶ-
 σαν A°.

1450^a νοιαν — διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαινομένη ποιᾶς
 τινος — πέφυκεν αἰτίας δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν
 καὶ ἥθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι
 πάντες. ἔστιν δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἢ μίμησις· λέγω
 5 γὰρ μῦθον [τοῦτον] τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἥθη,
 καθ' ὃ ποιούς τινος εἶναι φαινομένη τοὺς πράττοντας· διάνοια
 δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασιν τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται
 γνώμην. ἀνάγκη οὖν πάσης τραγωδίας μέρη εἶναι ἔξι, καθ'
 ὃ ποιὰ τις ἐστὶν ἢ τραγωδία· ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἥθη
 10 καὶ διάνοια καὶ ὅψεις καὶ λέξεις καὶ μελοποιία. οἷς μὲν γὰρ
 μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστὶν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μι-
 μοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. τούτοις μὲν οὖν οὐκ
 ὀλίγοι αὐτῶν <ἀλλ' ἅπαντες> ὡς εἰπεῖν κέχρηται τοῖς εἰδε-
 σιν· καὶ γὰρ ὅψεις ἔχει πᾶν καὶ ἥθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν
 15 καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως.

μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἢ τῶν πραγμάτων σύστασις·
 ἢ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως
 καὶ βίον κακοδαιμονίας, ἢ δ' εὐδαιμονία καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν
 πράξει ἐστὶν καὶ τὸ τέλος πράξις τις ἐστὶν, οὐ ποιότης· εἰσὶν δὲ
 20 κατὰ μὲν τὰ ἥθη ποιοὶ τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαι-
 μονες ἢ τούναντιον. οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἥθη μιμήσονται πρᾶ-
 τουσιν, ἀλλὰ τὰ ἥθη συμπαραλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις·
 ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας, τὸ δὲ
 τέλος μέγιστον ἀπάντων. ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γέ-
 25 νοιτο τραγωδία, ἄνευ δὲ ἡθῶν γένοιτ' ἂν. αἱ γὰρ τῶν νέων
 τῶν πλείστων ἀήθεις τραγωδαί εἰσὶν καὶ ὅλος ποιηταὶ πολλοὶ
 τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον
 πέπονθεν· ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἡθοιογράφος, ἢ δὲ

1450^a 2 αἰτία A^c, aut αἰτίας aut ταῦτα v. 2 reponendum fuit. —
 3 καὶ κατὰ . . . πάντες nescio an post ποιᾶς τινος v. 1 transponere
 praestet. — 6 διάνοια apogr.: διάνοιαν A^c. — 10 καὶ λέξεις in
 codd. post ἥθη exaratum transposuit Spengel. — 13 ἀλλὰ πάντες
 add. Bursian. — 18 βίον καὶ εὐδαιμονίας καὶ ἡ A^c. — 19 fort. εἰσὶν γὰρ.
 — 21 πράττοντας ποιοῦσιν Vahlen. — 22 συμπεριλαμβάνουσιν A^c.

Ζεῦξος γὰρ
 ἥθος ἡθῶν
 ποιᾶς ὁ
 ἐστέροις
 καὶ οὐστὶς
 τῆς γραμμ
 ῶς γέννη
 αἰῶνα. * πρ
 ροδία, τοῦ
 γρῶσις.
 πρὸν δύνα
 πρᾶγμα
 αἰσάντες.
 ἀρχή
 αἰσάντων δὲ
 τῇ μάλιστα
 εἰσὶν τὸ
 [ἐπὶ τῶν
 αἰ μὲν γὰρ
 ἡθοιογρά
 ρεσιν] διότι
 ἥθλον, ὅτι
 αἰσάντων
 ἐν οἷς ἀπ
 τι ἀποφαί
 δέ, ὡς πρ
 30 λέ
 αἰσάντων —
 retroavit
 1450^b
 Schmidt.
 ἥθλον ἢ π
 apogr.: ὁ
 εἰσάντων, v

Ζεύξιδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἥθος. ἔτι εἰάν τις ἐφεξῆς θῇ
 ῥήσεις ἡθικὰς καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, <οὐ> ³⁰
 ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ κατα-
 δεστέροις τούτοις κεκορημένη τραγωδία, ἔχουσα δὲ μῦθον
 καὶ σύστασιν πραγμάτων. * παραπλήσιον γὰρ ἔστιν καὶ ἐπὶ
 τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς καλλίστοις φαρμά-
 κοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας ³⁵
 εἰκόνα. * πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τρα-
 γωδία, τοῦ μύθου μέρη ἔστιν, αἳ τε περιπέτεια καὶ ἀνα-
 γνωρίσεις. ἔτι σημείον, ὅτι καὶ οἱ ἔχγειροῦντες ποιεῖν πρό-
 τερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἥθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ
 πράγματα συνιστάναι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ⁴⁰
 ἅπαντες.

1450 b

ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας,
 δεύτερον δὲ τὰ ἥθη. ἔστιν γὰρ μίμησις πράξεως καὶ διὰ ταύ-
 την μάλιστα τῶν πραττόντων. τρίτον δὲ ἡ διάνοια. τοῦτο δὲ
 ἔστιν τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἀρμόττοντα, ὅπερ ⁵
 [ἐπὶ τῶν λόγων] τῆς πολιτικῆς καὶ δημοτικῆς ἔργον ἔστιν·
 οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποιοῦν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν
 δημοτικῶς. ἔστιν δὲ ἥθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαί-
 ρεσιν· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἥθος τῶν λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἔστι
 δῆλον, ὅποιά τις ἢ προαίρεται ἢ φεύγει, <ἢ> ἐν οἷς μὴδ' ¹⁰
 ὅλως ἔστιν ὅ τι προαίρεται ἢ φεύγει ὁ λέγων· διάνοια δέ,
 ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὥς ἔστιν ἢ ὥς οὐκ ἔστιν ἢ καθόλου
 τι ἀποφαίνονται. τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἢ λέξεις· λέγω
 δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομα-

30 λέξει καὶ διανοίᾳ Vahlen. — οὐ add. apogr. — 33 παρα-
 πλήσιον — εἰκόνα in codd. post δεύτερον τὰ ἥθη collocata huc
 revocavit Castelvetro. — 40 συνιστάναι Thurot: συνίστασθαι A^o.
 1450^b 3 γὰρ Hermann: τε A^o. — 5 ἐπὶ τῶν λόγων del. M.
 Schmidt. — 9 διόπερ . . . φεύγει ἢ ἐν] ὅποιά τις ἐν οἷς . . .
 δῆλον ἢ προαίρεται ἢ φεύγει. διόπερ . . . λόγων ἐν A^o. — 11 ὅ τι
 apogr.: ὅ τις A^o. — 12 ἀποδεικνύασι Bekker. — 14 πρότερον
 εἴρηται, v. 1449^b 35.

15 σίας ἐρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν· τῶν δὲ λοιπῶν [πέντε] ἡ μελοποιία
μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων ἡ δὲ ὅψις ψυχαγωγικὸν μὲν,
ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκειὸν τῆς ποιητικῆς· ἴσως γὰρ
τῆς τραγωδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἁγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἔστιν,
20 ἔτι δὲ κυριώτερα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ σκευο-
ποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἔστιν.

διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ 7
δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ
πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας ἔστιν. κεῖται δ' ἡμῖν τὴν
25 τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν ἐχούσης
τι μέγεθος· ἔστιν γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. ὅλον δὲ
ἔστιν τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. ἀρχὴ δὲ ἔστιν
ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἔστιν, μετ' ἐκεῖνο δ'
ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι, τελευτὴ δὲ τοῦναντίον ὃ
30 αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὥς ἐπὶ τὸ
πολύ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν, μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ'
ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. δεῖ ἄρα τοὺς συνεστώτας εὖ
μύθους μὴθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μὴθ' ὅπου ἔτυχε τε-
λευτᾶν, ἀλλὰ κερῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. ἔτι δ' ἐπεὶ
85 τὸ καλὸν καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστηκεν ἐκ τινῶν
οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρ-
χειν μὴ τὸ τυχόν· τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἔστιν,
διὸ οὔτε ἀμυμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον, συγχεῖται γὰρ
ἢ θεωρία ἐγγυὲς τοῦ ἀναισθήτου <τόπου, ὥσπερ ἡ ἀκοὴ ἐγγυὲς
40 τοῦ ἀναισθήτου> χρόνον γινομένη, οὔτε παμμέγεθες, οὐ γὰρ
1451^a ἅμα ἢ θεωρία γίνεται ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ

16 πέμπτον apogr. — post 17 ἡδυσμάτων excidisse probavit
Bernaysius quae Anonymus περὶ καμωδίας servavit μέλος τῆς
μουσικῆς ἔστιν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς
δεήσει λαμβάνειν. — 18 ἴσως Meiser: ὡς A°. — 28 ἐξ ἀνάγκης
μὴ Paccius. — 38 πᾶν μικρόν A°. — 40 χρόνον induxit Bonitz.
— παμμέγεθες Paccius: πᾶν μέγεθος A°.

τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶον·
 ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων ἔχειν
 μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δὲ εὐμνημόνευτον εἶναι. τοῦ 5
 μήκους ὅρος <ὁ> μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἰσθησιν οὐ
 τῆς τέχνης ἐστίν· εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραχυδίας ἀγωνίζεσθαι,
 πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε φασιν·
 ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὅρος, αἰ μὲν ὁ
 μέλινος μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγε- 10
 θος, ὡς δὲ ἀπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ
 τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων συμβαίνει εἰς
 εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλ-
 λειν, ἱκανὸς ὅρος ἐστὶν τοῦ μεγέθους.

8 μῦθος δ' ἐστὶν εἰς οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ 15
 ἓνα ἢ πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἐνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνὶ
 οὐδέν ἐστιν ἓν· οὕτως δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλαὶ εἰσιν, ἐξ
 ὧν μία οὐδεμία γίνεται πράξις. διὸ πάντες εἰκόασιν ἀμαρ-
 τάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακλίδαν Θησηίδαν καὶ τὰ τοιαῦτα
 ποιήματα πεποιήκασιν· οἴονται γάρ, ἐπεὶ εἰς ἣν ὁ Ἡρακλῆς, 20
 ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. ὁ δ' Ὀμηρος ὥσπερ καὶ
 τὰ ἄλλα διαφέρει καὶ τοῦτ' εἰοικεν καλῶς ἰδεῖν ἥτοι διὰ τέχνην
 ἢ διὰ φύσιν· Ὀδύσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα
 ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μα-
 νῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερωῷ, ὧν οὐδὲν θατέρον 25
 γενομένου ἀναγκαῖον ἦν <ἢ> εἰκὸς θάτερον γενέσθαι, ἀλλὰ
 περὶ μίαν πράξιν οἶαν λέγομεν τὴν Ὀδύσειαν συνέστησεν,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. χρηὸν οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις μιμητικαῖς ἢ μία μίμησις ἐνός ἐστίν, οὕτω καὶ τὸν
 μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησις ἐστὶ, μῦς τε εἶναι καὶ ταύτης 30

1451^a 3 καὶ ἐπὶ abesse malim. — 6 ὁ add. Bursian — φα-
 σίν] εἰώθασι M. Schmidt. — 9 ὅρος] οὗτος suspic. Bücheler. —
 16 τῷ ἐνὶ apogr.: τῷ γένει A^c. — 26 ἢ add. apogr. — 27 λέγομεν
 apogr.: λέγομεν A^c. — 30 ταύτης καὶ Sussemlil.

ὅλης καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον· ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόνιον τοῦ ὅλου ἐστίν.

- 35 φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο
1451^b καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ ιστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν, εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἦτιον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρων ἢ ἄνευ μέτρων,
5 ἀλλὰ τοῦτο διαφέρει, τὸ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσεις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποιήσεις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. ἔστιν δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἔττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ
10 τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον, οὗ στοχάζεται ἢ ποιήσεις ὀνόματα ἐπιτιθέμενη, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμωδίας ἡδὴ τοῦτο δηλὸν γέγονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων, οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασιν, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἱαμβο-
15 ποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς τραγωδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται· αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ δυνατόν. τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὕτω πιστεύομεν εἶναι δυνατὰ, τὰ δὲ γενόμενα φανερόν ὅτι δυνατὰ· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τρα-
20 γωδαῖς ἐνταῖς μὲν ἐν ἡ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνταῖς δὲ οὐδ' ἓν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος ἄνθει· ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται, καὶ οὐδὲν ἦτιον εὐφραίνει· ὥστ' οὐ

33 ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς apogr. — 35 οὐ τὸ apogr.: οὕτω A°. — γενομένα Victorius: γινόμενα A°. 1451^b 4 μετὰ μέτρων A°. — 5 τοῦτο .. τὸ Spengel: τοῦτο .. τῷ A°, τούτῳ .. τῷ apogr. — 11 τὸ apogr.: τὸν A°. — 14 ἐπιτιθέασιν apogr. — 15 τὸν A°: τῶν apogr.

πάντος εἶναι
αὐτὸν προφορῶν
ἐπὶ καὶ τῶν
φρασεῖν περὶ
τῶν μὲν
τῆς κατὰ τὴν
αὐτῇ γενόμε-
γενομένων ἐπὶ
νέσθαι [καὶ
ἐστίν.

* τῶν

ἐπὶν χρίσται
οἷα μετὰ
ἐπὶ ποιοῦνται
ἐπὶ τῶν ἀγα-
τες καὶ παρ-
ἀναφέρεται
ἐπὶ δὲ
καὶ φοβεῶν
(ὅταν γένῃ)
παρὰ τὴν ὁ-
μῶλλον ἢ ἐ-
πὶ τῆς
γίνεται γιν-
Ἀρεῖ ἀπὸ
οὕτω ἐπὶ
ὥστε ἀναγ-
10 εἰδὲ
καὶ γὰρ αὐ-

25 αὐ-
δυνατὰ συμ-
ἐδ 1452^a 1
κατείνοντες

πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγωδίαί εἰσιν, ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, ²⁵ ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν ἄλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσῳ ποιητῆς κατὰ τὴν μίμησιν ἐστίν, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. καὶ ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐδὲν ἥττον ποιητῆς ἐστὶ τῶν γὰρ ³⁰ γενομένων ἔνια οὐδὲν καλύπει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι [καὶ δυνατὰ γενέσθαι], καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητῆς ἐστίν.

* τῶν δὲ ἀπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσιν χερίσται. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισ- ³⁵ ὅδια μετ' ἄλληλα οὐτ' εἰκὸς οὐτ' ἀνάγκη εἶναι. τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φανύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς· ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες μῦθον πολλάκις ^{1452a} διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς.*

ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται [καὶ] μάλιστα <ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν,> καὶ μᾶλλον ὅταν γένηται ⁵ παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἔξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριάς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινεν τὸν αἵτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυ, θεώ- ¹⁰ ροῦντι ἐμπεσών· ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι. ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

10 εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἀπλοὶ οἱ δὲ πεπλεγμένοι· καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μίμησις οἱ μῦθοι εἰσιν, ὑπάρχου-

25 αἱ εὐδοκιμοῦσαι τραγωδίαί Vahlen. — 32 καὶ οὐκ ἄλλως δυνατὰ Susemihl. — 34 τῶν δὲ . . . ἐφεξῆς (1452^a 2) pertinent ad 1452^a 13. — 38 ὑποκριτάς A^c: κριτάς apogr. 1452^a 1 παρατείνοντες apogr.: παρατείναντες A^c.

15 σιν εὐθὺς οὔσαι τοιαῦται. λέγω δὲ ἀπλὴν μὲν προᾶξιν, ἥς
 γινομένης ὥσπερ ὥρισται συνεχοῦς καὶ μιᾶς ἀνευ περιπετείας
 ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἢ μετὰβασίς γίνεται, πεπλεγμένη δὲ ἐστίν,
 ἐξ ἥς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἢ μετὰβασίς
 ἐστίν. ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ
 20 μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι ταῦτα· διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνε-
 σθαι τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε.

ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττο- 11
 μένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο δὲ ὥσπερ λέγο-
 25 μεν κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ ἀναγκάϊον· ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλ-
 θὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίποτον καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς
 τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας, ὃς ἦν, τὸνναντίον ἐποίησεν·
 καὶ ἐν τῷ Ἀνγκεῖ ὁ μὲν ἀρόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ
 Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν, τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν
 30 πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. ἀναγνώρισις δὲ,
 ὥσπερ καὶ τοῦνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μετα-
 βολή ἢ εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἔχθραν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυ-
 στυχίαν ὀρισμένων· κάλλισται δὲ ἀναγνωρίσεις, ὅταν ἅμα
 περιπέτεια γίνωνται, οἷον ἔχει ἢ ἐν τῷ Οἰδίποδι. εἰσὶν μὲν
 35 οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ
 τυχόντα ἐστίν ὥσπερ εἴρηται συμβαίνειν, καὶ εἰ πέπραγέ τις
 ἢ μὴ πέπραγεν ἐστὶν ἀναγνωρίσαι· ἀλλ' ἢ μάλιστα τοῦ μύθου
 καὶ ἢ μάλιστα τῆς πράξεως ἢ εἰρημένη ἐστίν· ἢ γὰρ τοιαύτη
 1452^b ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἔξει ἢ φόβον, οἷον πράξεων
 ἢ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται. ἐπεὶ δ' ἢ ἀναγνώ-
 ρίσις τινῶν ἐστὶν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν θατέρου πρὸς τὸν ἔτε-

18 ἐξ ἥς apogr.: λέξις A^o προᾶξις ἥς Ueberweg. — 21
 ταῦτα] τάναντία Bonitz. — 33 κάλλιστη δὲ ἀναγνώρισις A^o. —
 36 συμβαίνειν apogr.: συμβαίνει A^o. — 37 ἢ apogr.: εἰ A^o.
 1452^b 1 οἷον apogr.: οἷον A^o. — 3 ἐπεὶ δ' ἢ Bekker: ἐπεὶ δὴ
 ἢ A^o.

ρον μόνον, ὅταν ἢ δῆλος ἕτερος τίς ἐστιν, ὅτε δὲ ἀμφοτέ- 5
ρους δεῖ ἀναγνωρῶσαι, οἷον ἢ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀν-
εγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν
Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως.

δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστὶ· <μέρη
δὲ μύθου τέσσαρά ἐστι, δύο μὲν> περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, 10
τρίτον δὲ πάθος. τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις
εἴρηται, πάθος δὲ ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὁδυνηρά, οἷον
οἷ τε ἐν τῷ φανερωῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυναὶ καὶ τρώσεις
καὶ ὅσα τοιαῦτα. . .

- 12 *μέρη δὲ τραγωδίας οἷς μὲν ὡς εἶδеси δεῖ χρῆσθαι πρό- 15
τερον εἵπομεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχω-
ρισμένα τάδε ἐστίν, πρόλογος ἐπεισόδιον ἔξοδος χορικόν, καὶ
τούτου τὸ μὲν πάροδος τὸ δὲ στάσιμον· κοινὰ μὲν ἀπάντων
ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι. ἔστιν δὲ πρό-
λογος μὲν μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισ- 20
όδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν
μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ
μέλος. χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἢ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ,
στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαύστου καὶ τροχαίου·
κόμμος δὲ θρηῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ <τῶν ἀπὸ σκηνῆς, τὰ δ' 25
ἀπὸ σκηνῆς μέλη ἴδια τῶν> ἀπὸ σκηνῆς. [μέρη δὲ τραγωδίας
οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἵπαμεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ
εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.] *

- 13 ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συν-
ιστάντας τοὺς μύθους καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγωδίας ἔρ- 30
γον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. ἐπειδὴ οὖν
δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλήν

5 ὁ ἕτερος Bernays. — 13 οἷ τε apogr.: ὅτε A°. — 14 quartae
partis ἡθῶν definitio intercidisse videtur. conf. 1455^b 32. — 23
ὅλη Westphal: ὅλον A°. — 25 fort. κόμμοι — καὶ ἀπὸ σκηνῆς
A°, καὶ τῶν ἀπὸ σκηνῆς Ritter, καὶ ὑποκριτῶν, τὰ δὲ ἀπὸ
σκηνῆς ἴδια ὑποκριτῶν R. Arnoldt. — 29 ὧν apogr.: ὡς A°.

ἀλλὰ πεπλεγμένην καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι
 35 μιμητικὴν, τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεως ἐστίν, πρῶ-
 τον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς ἐπικεικίς ἄνδρας δεῖ μεταβάλ-
 λοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν — οὐ γὰρ φο-
 βερὸν οὐδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο ἀλλὰ μικρὸν ἐστίν — οὔτε τοὺς
 40 μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν — ἀτραγωδίατον γὰρ
 1453^a τοῦτ' ἐστὶ πάντων· οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ, οὔτε γὰρ φιλάν-
 θρωπον οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβερόν ἐστίν — οὐδ' αὖ τὸν
 σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν — τὸ
 μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις ἀλλ' οὔτε
 ἔλεον οὔτε φόβον, ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιον ἐστίν δυστυ-
 5 χοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, [ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον,
 φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον,] ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν οὔτε φοβε-
 ρὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον — ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός. ἔστι
 δὲ τοιοῦτος ὁ μῆτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνη, μῆτε διὰ
 10 κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ
 δι' ἁμαρτίαν τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχία,
 οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν
 ἐπιφανεῖς ἄνδρες. ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον
 ἀπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινὲς φασι, καὶ
 15 μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τοὐναντίον
 ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρ-
 τίαν μεγάλην ἢ οἷον εἴρηται ἢ βελτιονος μᾶλλον ἢ χείρονος.
 σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιννόμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ
 τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
 αἱ [κάλλισται] τραγωδίαι συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα
 20 καὶ Οἰδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ
 Τήλεφον καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι.
 ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγωδία ἐκ ταύ-
 της τῆς συστάσεως ἐστὶ. διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκالοῦντες
 τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγωδίασι καὶ

1453^a 1 αὐτὸν apogr.: αὐτὸ τὸ A^c. — 5 ἔλεος — ὅμοιον de-
 lenda esse intellexit Ritter. — 24 τὸ αὐτὸ] αὐτοὶ Reiz.

<αί> πολλὰ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν. τοῦτο γὰρ ἐστὶν 25
 ὥσπερ εἴρηται ὁρθόν. σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκη-
 νῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν
 κατορθωθῶσιν, καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἴ-
 κονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. δευ-
 τέρα δ' ἡ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν ἐστὶν [σύστασις] ἡ 30
 διπλὴν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσεια, καὶ
 τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν. δοκεῖ δὲ
 εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι
 γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. ἐστὶν δὲ
 οὐχ αὕτη <ἡ> ἀπὸ τραγωδίας ἡδονὴ ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμω- 35
 δίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μῦθῳ, οἷον
 Ὀρέστης καὶ Αἰγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται
 καὶ ἀποθνήσκει οὐδείς ὑπ' οὐδενός.

1453^b

- 14 ἐστὶν μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὅψεως
 γίνεσθαι, ἐστὶν δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων,
 ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνου. δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ
 τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον, ὥστε τὸν ἀκούοντα
 τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμ- 5
 βαίνοντων· ἅπερ ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦ-
 θον. τὸ δὲ διὰ τῆς ὅψεως τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον
 καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν. οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς
 ὅψεως ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τρα-
 γωδίᾳ κοινωνοῦσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ 10
 τραγωδίας ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἐλέου καὶ φόβου
 διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανε-
 ρὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον. ποῖα οὖν δεινὰ
 ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν. ἀνάγκη
 δὲ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ 15

25 αἱ add. Knebel. — 30 σύστασις inducit Twining. — 31
 σύστασιν] μετάβασιν Ueberweg. — 33 θεάτρων A^c: θεατῶν apogr.
 — 35 αὕτη ἡ coni. Vahlen. 1453^b 6 Οἰδίποδος apogr.

ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἔλεεινόν
οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλον, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' ἂν
μηδετέρως ἔχοντες· ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη,
οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα
20 ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον δοῦναι, ταῦτα ζηρητέον. τοὺς
μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον
τὴν Κλυταιμνήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ τὴν
Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος, αὐτὸν δὲ εὐρίσκειν δεῖ καὶ
τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν,
25 εἰπωμεν σαφέστερον. ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν προᾶξιν,
ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποιοῦν εἰδότας καὶ γινώσκοντας, καθά-
περ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν
Μήδειαν. ἔστιν δὲ προᾶξι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ προᾶξι τὸ
δεινόν, εἴθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφο-
30 κλέους Οἰδίπους· τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ'
αὐτῇ τῇ τραγωδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ
Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ. ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα
τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι
πρὶν ποιῆσαι. καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. ἢ γὰρ προᾶξι
35 ἀνάγκη ἢ μὴ καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας. τούτων δὲ τὸ μὲν
γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ προᾶξαι χεῖριστον· τὸ τε γὰρ
μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ. διόπερ οὐδεὶς
1454^a ποιεῖ ὁμοίως εἰ μὴ ὀλιγάκις, οἷον ἐν Ἀντιγόῃ τὸν Κρέοντα
ὁ Αἴμων. τὸ δὲ προᾶξαι δεύτερον. βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα
μὲν προᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι· τὸ τε γὰρ μιαρὸν οὐ
πρόσεστιν καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. κράτιστον δὲ τὸ
5 τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἢ Μερόπῃ μέλλει
τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν,
καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλῃ

16 φοβερόν οὐδ' ἔλεεινόν Ueberweg. — 19 εἰ Sylburg: ἢ
A°. — 20 δοῦναι apogr.: δοῦναι A°. — 25 εἰπωμεν apogr.: εἰπομεν
A°. — 31 Ἀλκμαίων ὁ Gryphius: Ἀλκμαίωνος A°. — 32 τὸ μελλῆσαι
γινώσκοντα καὶ μὴ ποιῆσαι καὶ τέταρτον post ταῦτα add. Vahlen.
— 33 τὸ Bonitz: τὸν A°. 1454^a 7 [Ἑλλῃ] Ἀντιόπη Valckenaer.

ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν. διὰ γὰρ τοῦτο, ὅπερ πάλαι εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ γένη αἱ τραγωδίαί εισίν. ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης¹⁰ εὔρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθῃ.

περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως καὶ ποίους
15 τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς. περὶ δὲ τὰ ἥθη¹⁵
τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἔν μὲν καὶ πρῶτον, ὅπως
χρησὰ ἦ. ἔξει δὲ ἥθος μὲν, ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῇ φανερόν ὁ
λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα [ἦ], χρηστὸν δέ, ἐὰν χρη-
στήν. ἐστὶν δὲ ἐν ἐκάστῳ γένει· καὶ γὰρ γυνή ἐστιν χρηστή
καὶ δοῦλος, καίτοι γε ὥσως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὄλως²⁰
φαιλόν ἐστιν. δεύτερον δὲ τὰ ἀρμόττοντα· ἐστὶν γὰρ <Ατα-
λάντης> ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἥθος, ἀλλ' οὐκ ἀρμόττον γυναικί
τὸ ἀνδρεῖον ἢ δεινὴν εἶναι. τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον· τοῦτο γὰρ
ἕτερον τοῦ χρηστοῦ τὸ ἥθος καὶ ἀρμόττον ποιῆσαι, ὥσπερ
εἴρηται. τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν. καὶ γὰρ ἀνώμαλός τις ἦ²⁵
τὴν μῆμιν παρέρχων καὶ τοιοῦτον ἥθος ὑποτιθεῖς, ὅμως
ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. ἐστὶν δὲ παράδειγμα πονηρίας
μὲν ἥθους μὴ ἀναγκαῖον [οἶον] ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ,
τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος ὁ τε Θρῆνος Ὀδυσσεύς
ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελενίπτης ῥῆσις, . . . τοῦ δὲ ἀνω-³⁰
μάλου ἢ ἐν Αὐλῶδι Ἰριγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα
τῇ ὕστερᾳ. χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἥθεσιν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν
πραγμάτων συστάσει ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός,
ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον

9 εἴρηται] v. 1453^a 18. — 14 cap. XV post cap. XVIII col-
locandum esse Heinsius alique iudicaverunt; v. praef. p. V. —
18 fort. προαίρεσιν τινα ἢ φυγὴν. — 22 ἀνδρεῖον μὲν τι ἥθος
Hermann. — 23 τὸ apogr.: . . . τῶι Α° οὕτως Vahlen. — 24 ἀπερ
εἴρηται Hermann, lacunam ante ὥσπερ statuit Spengel. — 28
ἀναγκάσις Thurot. — οἶος Buecheler. — 30 exemplum ἀνομοῖον
intercidisse statuit Victorius. — 34 et 35 ἢ ἀναγκαῖον Hermann.

35 ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός.

φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ
 1454^b δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ
 μηχανῆς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν ἀπόπλουν· ἀλλὰ μη-
 χανῇ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ
 γέγονεν ἂ οὐχ οἷόν τε ἀνθρώπου εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον ἂ
 5 δεῖται προκαγορεύσεως καὶ <θείας> ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀπο-
 διδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν. ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγ-
 μασιν, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγωδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδί-
 ποδι τῷ Σοφοκλέους. *ἐπεὶ δὲ μῆσις ἐστὶν ἡ τραγωδία
 βελτιόνων <ἢ καθ'> ἡμᾶς, δεῖ μιμῆσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκono-
 10 γράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφὴν
 ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν· οὕτω καὶ τὸν ποιη-
 τὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ξαθύμους καὶ τᾶλλα τὰ
 τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τοιούτους ὄντας ἐπιεικῆς
 ποιεῖν· παραδείγμα σκληρότητος οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων
 15 καὶ Ὀμηρος. * ταῦτα δὴ <δεῖ> διατηρεῖν καὶ πρὸς τούτοις
 τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσας αἰσθήσεις τῇ ποιη-
 τικῇ· καὶ γὰρ κατ' αὐτὰς ἔστιν ἀμαρτάνειν πολλάκις, εἴρηται
 δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

ἀναγνώρισις δὲ τί μὲν ἐστὶν, εἴρηται πρότερον· εἶδη δὲ 16
 20 ἀναγνώρισεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνολάτῃ καὶ ἡ πλείστη χωρῶνται
 δι' ἀπορίαν, ἡ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμ-
 φυντα, οἷον «λόγῃν ἢν φοροῦσι Γηγενεῖς» ἢ ἀστέρας οἷους
 ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπικτήτα, καὶ τούτων τὰ
 μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περιδέραια
 25 καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῦ διὰ τῆς σκάφης. ἔστιν δὲ καὶ ταύταις

1454^b 2 ἀπόπλουν apogr.: ἀπλοῦν A°. — 5 θείας add. Roemer.
 — 8 ἐπεὶ . . . Ὀμηρος v. 15 ad superiorem partem capitis perti-
 nent. — 9 ἢ καθ' ἡμᾶς Stahr.: ἡμᾶς A°. — 15 δὴ δεῖ Ald.: δὴ A°
 δεῖ apogr. — 16 τὰ apogr.: τὰς A°. — 22 λόγῃ et ἀστέρες Hein-
 sius. — 24 περιδέραια Paccius: περιδέρεα A°. — 25 οἷον apogr.:
 οἱ A°. — τούτοις A°.

χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χειρόν, οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς
 ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συ-
 βοτῶν· εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ
 τοιαῦται πᾶσαι, αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νί-
 πτροις, βελτίους. δεύτεραι δὲ αἱ πεποιημένοι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, 30
 [διὸ ἄτεχνοι], οἷον Ὁρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι
 Ὁρέστης· ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς
 λέγει ἃ βούλεται ὁ ποιητὴς ἄλλ' οὐχ ὁ μῦθος· διὸ ἐγγὺς τι
 τῆς εἰρημένης ἀμαρτίας ἐστίν· ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεργεῖν.
 καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεΐ ἡ τῆς κερκίδος φωνή. ἡ τρίτη 35
 διὰ μνήμης τῷ αἰσθέσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις 1455^a
 τοῖς Δικαιογένοισι, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν· καὶ ἡ
 ἐν Ἀλκίνοῦ ἀπολόγῳ, ἀκούων γὰρ τοῦ καθαριστοῦ καὶ μνη-
 σθεὶς ἐδάκρυσεν, ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν. τετάρτη δὲ ἡ ἐκ συλ-
 λογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὁμοίος τις ἐλήλυθεν, ὁμοίος 5
 δὲ οὐδεὶς ἄλλ' ἢ ὁ Ὁρέστης, οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. καὶ ἡ Πολυ-
 εἰδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰφιγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὁρέ-
 στην συλλογίσασθαι, ὅτι ἡ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμ-
 βαίνει θύεσθαι. καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεΐ, ὅτι ἐλθὼν ὡς
 εὐρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται. καὶ ἡ ἐν τοῖς Φινεΐδασι 10
 ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ἐν
 τούτῳ εἴμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς, καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα.
 ἔστιν δὲ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρον, οἷον
 ἐν τῷ Ὀδυσσεὶ τῷ ψευδαγγέλῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἔφη
 γινώσσεσθαι ὃ οὐχ ἐωράκει, τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνώ- 15
 ριοῦντος διὰ τούτου, ποιῆσαι παραλογισμόν. πασῶν δὲ βελ-
 τίστη ἀναγνώσεις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκπλήξεως

29 χειρόν post πᾶσαι add. Spengel. — 31 ἀνεγνωρίσθη Spengel.
 — 33 διὸ ἐγγὺς τι Vahlen: διότι ἐγγὺς A°. — 35 ἡ τρίτη Spengel: ἡτοι
 τῇ A°. 1455^a 3 ἀπολόγῳ apogr.: ἀπὸ λόγων A°. — 5 Χοηφόροις
 Victorius: Χλοηφόροις A°. — 6 Πολυεἰδους A°. — 10 τοῖς Φινεΐδασι
 Reiz: τοῖς Φινίδασι A°. — 11 fort. ἰδόντες et αὐτοῖς. — 13 θεάτρον
 θατέρον Hermann. — 14 ὁ μὲν apogr.: τὸ μὲν A°. — 15 δὴ
 Tyrwhitt: δι' A°. — 17 ἐκπλήξεως apogr.: πλήξεως A°.

γυγνομένης δι' εικότων, οἷον [ὁ] ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδί-
ποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ· εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμ-
20 ματα. αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι ἄνευ τῶν πεποιημένων σημείων
καὶ δεραίων. δεύτεραι δὲ αἱ ἐκ συλλογισμοῦ.

* δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει [συν-] 17
ἀπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὁμμάτων τιθέμενον — οὕτω γὰρ
ἂν ἐναργέστατα [ὁ] ὁρῶν ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς
25 πραττομένοις εὐρίσκοι τὸ πρέπον καὶ ἥκιστα ἂν λανθάνοι
[το] τὰ ὑπεναντία· σημεῖον δὲ τούτου ὃ ἐπετιμᾶτο Κακλήνφ·
ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῆγει, ὃ μὴ ὁρῶντ' ἂν τὸν θεα-
τὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσεν δυσχερανάντων
τοῦτο τῶν θεατῶν — ὅσα δὲ δυνατόν καὶ τοῖς σχήμασιν συν-
30 ἀπεργαζόμενον. πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ
ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσιν καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος καὶ χαλε-
παίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. διὸ εὐφροῦς ἢ ποιητικὴ
ἔστιν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐκστα-
τικοὶ εἰσιν.*

1455 b τούτους τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν
ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἰδ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ
παρατείνειν. λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου οἷον
τῆς Ἰφιγενείας· τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδή-
5 λως τοῖς θύσασιν, ἰδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ἣ
νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερω-
σύνην· χρόνῳ δὲ ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς
ἱερείας — τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς [διὰ τίνα αἰτίαν] ἔξω τοῦ

18 ὁ del. Vahlen. — 21 περιδεραίων apogr. — 22 δεῖ... εἰσὶν
(v. 34) ordinem disputationis interrumpunt. — 24 ὁ om. Ald. —
26 το del. Vahlen. — 27 ἀνῆγει apogr.: ἂν εἴη A°. — ὁρῶντ' ἂν
Vahlen: ὁρῶντα A° ὁρῶντα τὸν ποιητὴν Dacier. — 30 αὐτῆς τῆς
Tyrwhitt. — 33 ἐκστατικοὶ cod. Victorii: ἐξεταστικοὶ A°. —
1455^b 1 τοὺς τε λόγους καὶ τοὺς παρελημμένους suspic. Vahlen;
v. adn. ad 1455^a 22. — 2 ἐπεισοδιοῦν apogr.: ἐπεισοδίου A°. —
— 3 παρατείνειν Victorius: περιτείνειν A°. — 8 τὸ δὲ διὰ τίνα αἰ-
τίαν ἔξω τοῦ καθόλου, ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν ἐκεῖ Ueberweg.

καθόλου] ἐλθεῖν ἐκεῖ καὶ ἐφ' ὅ τι δὲ ἔξω τοῦ μύθου — ἐλθὼν
 δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν — εἶθ' ὥς Εὐρι- 10
 πίδης εἶθ' ὥς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν, ὅτι
 οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι —
 καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ
 ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν, ὅπως δὲ ἔσται οἰκειὰ τὰ ἐπεισόδια, οἷον
 ἐν τῷ Ὁρέστη ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη καὶ ἡ σωτηρία διὰ 15
 τῆς καθάρσεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασιν τὰ ἐπεισόδια σύν-
 τομα, ἡ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. τῆς γὰρ Ὀδυσσεύς
 μικρὸς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ καὶ
 παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος, ἔτι
 δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστή- 20
 ρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν νιδὸν ἐπιβουλεύεσθαι, αὐτὸς [δὲ]
 ἀφικνεῖται χεῖμασθεὶς, καὶ ἀναγνώρισας τινὰς [αὐτὸς] ἐπιθέ-
 μενος αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. τὸ μὲν
 οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

18 ἔστι δὲ πάσης τραγωδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις, τὰ 25
 μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἡ λύσις. λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς
 μέχρι τούτου τοῦ μέρους, ὃ ἔσχατόν ἐστιν ἐξ οὗ μεταβαίνειν
 εἰς εὐτυχίαν (ἐκ δυστυχίας συμβαίνει ἡ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσ-
 τυχίαν), λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι 30
 τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκῇ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τὰ τε
 προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν
 δη... ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.

τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέσσαρα, τσαυτὰ γὰρ καὶ τὰ
 μέρη ἐλέχθη, ἡ μὲν πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶν περιπέτεια 35

9 fort. ἔξω τοῦ καθόλου τοῦ μύθου. — 16 δράμασι apogr. ἄρμα-
 σιν A^c. — 19 Ποσειδῶνος] θεοῦ conl. Vahlen. — ἔτι apogr.: ἐπει-
 A^c. — 21 δὲ om. Ald. — αὐτὸς ἐπιθ.] αὐτοῖς ἐπιθ. Ald. — 26
 πολλάκις post ἔξωθεν transposuit Ueberweg. — 29 ἐκ δυστυχίας
 ... δυστυχίαν suppl. Vahlen. — 33 ἀπαγωγή, λύσις δ' ἡ exci-
 disse putavit Vahlen, fort. ἡ αὐτῶν δήλωσις λύσις ἀπό. — 34
 τὰ μέρη] τὰ μέρη τοῦ μύθου Ueberweg. — 35 ἐλέχθη. v. 1452^b 9.

1456^a καὶ ἀναγνώρισις, ἥ δὲ παθητική, οἷον οἷ τε Αἴαντες καὶ οἱ
 Ἰξίονες, ἥ δὲ ἡθική, οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεΐδης· τὸ δὲ
 τέταρτον τερατῶδες, οἷον αἶ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ
 ὅσα ἐν ἄδου. μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειραῶσθαι ἔχειν,
 5 εἰ δὲ μή, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα, ἄλλως τε καὶ ὥς νῦν συκο-
 φαντοῦσιν τοὺς ποιητάς· γερονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος
 ἀγαθῶν ποιητῶν, ἑκάστου τοῦ ἴδλου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα
 ὑπερβάλλειν. * δίκαιον δὲ καὶ τραγωδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν
 λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ, τοῦτο δέ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ
 10 καὶ λύσις. πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ
 ἄμφω αἰε κροτεῖσθαι.* χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις με-
 μνησθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγωδίας. ἐπο-
 ποιικὸν δὲ λέγω [δὲ] τὸ πολύμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς Πριά-
 δος ὅλον ποιοῖ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει
 15 τὰ μέρος τὸ πρότερον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ
 τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὄλην
 ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης, <ἥ> Νιόβην
 καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἥ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται·
 ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ· ἐν δὲ ταῖς περι-
 20 πετείαις καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς πράγμασι στοχάζεται ὧν βούλονται
 θανμαστῶς· ἔστιν δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας
 <δὲ> ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν ἄδικος
 δὲ ἡττηθῇ· τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον· ἔστιν δὲ
 τοῦτο <καί> εἰκὸς ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι
 25 πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός.

1456^a 3 τερατῶδες Schrader: ὅης Α° τὸ δὲ τέταρτον ἡ ἀπλή,
 οἷον ... παρέμβασις δὲ ἡ τερατώδης Ueberweg. — 5 τε apogr.:
 γε Α°. — 7 ἑκάστου apogr.: ἕκαστον Α°. — 8 δίκαιον ... κρο-
 τεῖσθαι v. 10 pertinent ad 1455^b 25—33. — 9 τούτῳ Bursian. —
 11 κροτεῖσθαι Vahlen. — 13 λέγω τὸ apogr. — 17 ἥ add. Vahlen.
 — 20 στοχάζεται Heinsius; recte, nisi ἐστοχάζετο mavis, στο-
 χάζονται Α°. — 22 δὲ add. apogr. — 23 τραγικὸν ... φιλάν-
 θρωπον in codd. ante ἔστιν δὲ τοῦτο v. 21 collocata huc re-
 vocavit Susemihl. — 24 καὶ add. Susemihl.

καὶ τὸν χορὸν δὲ ἓνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν καὶ
 μόριον εἶναι τοῦ ὅλου καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐρι-
 πίδῃ ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ. τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ ἀδόμενα
 <οὐδὲν> μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγωδίας ἐστίν· διὸ
 ἐμβόλιμα ἄδουσιν πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιοῦτου.³⁰
 καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ἄδειν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς
 ἄλλο ἀρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον;

19 περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ
 λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν
 ἐν τοῖς περὶ ρητορικῆς κείσθω· τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκεῖ- 35
 νης τῆς μεθόδου. ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ
 τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. μέρη δὲ τούτων τὸ τε ἀπο-
 δεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον
 ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ 1456^b
 μικρότητα. δήλον δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν ιδεῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἐλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα
 ἢ εἰκότα δέῃ παρασκευάζειν· πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ
 μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ 5
 τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίνεσθαι.
 τί γὰρ ἂν εἴῃ τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡδέα <ἢ δεινὰ
 αὐτὰ> καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον;

τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος θεωρίας τὰ
 σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστὶν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ 10
 τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικὴν, οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί
 εὐχὴ καὶ διήγησις καὶ ἀπειλή καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις
 καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ
 ἄγνοια οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται ὅ τι καὶ
 ἄξιον σπουδῆς. τί γὰρ ἂν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἢ Πρω- 15

28 ἀδόμενα Madius: διδόμενα A^c. — 29 οὐδὲν add. Vahlen,
 οὐ Madius. — 33 ἥδη apogr.: ἥδ' A^c. — 34 λέξις καὶ διαν.
 Hermann: λέξις ἢ διαν. A^c διαν. καὶ λεξ. Spengel. 1456^b 2
 μικρότητα apogr.: μικρότητας A^c. — ἐν induxit Ueberweg. — 7
 ἡδέα] ἥδη ἃ δεῖ Tyrwhitt, ἥδη δεῖ αὐτὰ Susemihl.

ταγόρας ἐπιτιμᾷ, ὅτι εὐχῆσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν «μῆνιν ἄειδε θεά», τὸ γὰρ κελεῦσαι φησὶν ποιεῖν τι ἢ μὴ ἐπιτάξις ἐστίν. διὸ παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὄν θεώρημα.

- 20 τῆς δὲ λέξεως ἀπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον συλ-
 λαβὴ σύνδεσμος ὄνομα ῥῆμα * ἄρθρον * πτώσις λόγος. στοι-
 χεῖον μὲν οὖν ἐστὶν φωνή ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δὲ ἀλλ' ἐξ
 ἧς πέφνκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή — καὶ γὰρ τῶν θηρίων
 εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον — ταύ-
 25 τῆς δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον.
 ἔστιν δὲ φωνῆεν μὲν <τὸ> ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνήν
 ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνήν ἀκου-
 στήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς
 καθ' αὐτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων
 30 τινὰ φωνήν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ. ταῦτα
 δὲ διαφέρει σχήμασιν τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύ-
 τητι καὶ φιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ὀξύτητι
 καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς
 μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. συλλαβὴ δὲ ἐστὶν φωνὴ ἄσημος
 35 συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνῆν ἔχοντος <ἢ πλείονων ἀφώ-
 νων καὶ φωνῆν ἔχοντος> καὶ γὰρ τὸ ΓΑ ἄνευ τοῦ Ρ συλ-
 λαβὴ καὶ μετὰ τοῦ Ρ, οἷον τὸ ΓΡΑ. ἀλλὰ καὶ τούτων θεω-
 ρῆσαι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστίν. σύνδεσμος δὲ ἐστίν
 1457^a φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνήν μίαν σημα-
 ντικήν ἐκ πλείονων φωνῶν, πεφνκυσία συντίθεσθαι [καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄφρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου], ἣν μὴ ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ
 λόγου τιθέναι καθ' αὐτόν, οἷον μὲν η τοι δε' ἢ φωνῇ ἄση-
 5 μος ἢ ἐκ πλείονων μὲν φωνῶν, μιᾶς σημαντικῶν δὲ ποιεῖν

21 ἄρθρον ante ὄνομα posuit Spengel, vide infra 1457^a 6, ubi definitione ἄρθρον ordo verborum turbatur. — 36 τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλ... Α οἷον Α°. 1457^a 2 πεφνκυσία Winstanley: πεφνκυσία Α°. — 3 ἣν μὴ ἀρμόττει apogr. — 4 καθ' αὐτήν Tyrwhitt. — ἥτοι vulgo. — 5 σημαντικῶν Robertelli: σημαντικόν Α°.

πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν, ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνή
ἄσημος ἢ λόγον ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ
ἀμφὶ καὶ τὸ περὶ καὶ τὰ ἄλλα. [ἢ φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει
οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πε-
φυκνῖα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου.] ¹⁰
ὄνομα δέ ἐστι φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ ἄνευ χρόνου ἥς μέρος
οὐδὲν ἐστὶ καθ' αὐτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρό-
μεθα ὥς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ
δῶρον οὐ σημαίνει. ῥῆμα δέ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ μετὰ
χρόνου ἥς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὐτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ¹⁵
ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκόν οὐ σημαίνει τὸ ποτέ,
τὸ δὲ βαδίζει ἢ βεβᾷδικεν προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα
χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα. πτώσις δ' ἐστὶν ὀνόματος
ἢ ῥήματος ἢ μὲν τὸ κατὰ <τὸ> τούτου ἢ τούτῳ σημαῖνον
καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον ἄνθρωποι ²⁰
ἢ ἄνθρωπος, ἢ δὲ κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν
ἐπίταξιν· τὸ γὰρ <ᾶρ> ἐβάδισεν ἢ βάδιζε πτώσις ῥήματος
κατὰ ταῦτα τὰ εἶδη ἐστίν. λόγος δέ φωνὴ συνθετὴ σημαν-
τικὴ ἥς ἔνια μέρη καθ' αὐτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ἅπας λόγος
ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ²⁵
ῥημάτων εἶναι λόγον, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμός, μέρος
μέντοι ἀεὶ τι σημαῖνον ἔξει. [οἷον ἐν τῷ 'βαδίζει Κλέων' ὁ
Κλέων.] εἷς δέ ἐστι λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἐν σημαίνων, ἢ
ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμων, οἷον ἡ 'Ἰλιάς μὲν συνδέσμων εἷς, ὁ
δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἐν σημαίνειν. 30

- 21 ὀνόματος δὲ εἶδη τὸ μὲν ἄπλοῦν, ἄπλοῦν δὲ λέγω ὃ
μὴ ἐκ σημαίνοντων σύγκειται, οἷον γῆ, τὸ δὲ διπλοῦν· τούτου

8 ἀμφὶ Hartung: $\overline{\varphi} \mu \bar{\iota} A^c$ φημί Ald. — ἢ . . . μέσον (v. 10)
del. Hermann. — 17 βαδίζει Gryphius: βαδίζειν A^c . — 19 τὸ
add. apogr. — 22 ᾶρ add. Vahlen. — βάδιζε apogr.: ἐβάδιζεν
 A^c . — 26 οἷον ὁ . . . ὀρισμός in codd. post σύγκειται (v. 25) scripta
huc revocavit Spengel. — 27 βαδίζει apogr.: βαδίζειν A^c , οἷον
'ἐν τῷ βαδίζειν', 'Κλέων ὁ Κλέωνος' Susemihl. — 29 συνδέσμων
apogr.: συνδέσμων A^c . — 30 τῷ apogr.: τὸ A^c .

δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος [καὶ ἀσήμου], πλὴν οὐκ ἐν τῷ
 ὀνόματι σημαίνοντος, καὶ ἀσήμου, τὸ δὲ ἐκ σημαίνοντων
 35 σύγκειται. εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ
 πολλαπλοῦν, οἷον τὰ πολλὰ τῶν μεγαλείων, οἷον Ἑρμο-
 1457^b καϊκόξανθος. ἅπαν δὲ ὀνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα
 ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ
 ὑψηλόμενον ἢ ἐξηλλαγμένον. λέγω δὲ κύριον μὲν ὃ χρῶν-
 ται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ὃ ἕτεροι, ὥστε φανερόν ὅτι καὶ
 5 γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατόν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς
 δέ· τὸ γὰρ σίγνυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα.
 μεταφορὰ δὲ ἐστιν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ
 γένους ἐπὶ εἶδος ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ γένος ἢ ἀπὸ τοῦ
 εἶδους ἐπὶ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀπὸ γένους
 10 μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον «νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔσθηκεν» τὸ γὰρ ὁρ-
 μεῖν ἐστιν ἐσθάναι τι. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ γένος, <οἷον> «ἢ
 δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν» τὸ γὰρ μυρίον πολὺ <τί>
 ἐστιν, ὃ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ
 εἶδος, οἷον «χαλκῷ ἀπὸ ψυχῇν ἀρύσας» καὶ «ταμῶν ἀτειρέι
 15 χαλκῷ.» ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν
 ἀρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστιν. τὸ δὲ ἀνάλογον
 λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχη τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ
 τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον· ἔρεϊ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρ-
 τον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον, καὶ ἐνίοτε προστιθέα-
 20 σιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὃ ἐστι. λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει
 φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρη· ἔρεϊ τοίνυν τὴν
 φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως. ἢ
 ὁ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἔρεϊ τοίνυν
 τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίον ἢ,

34 ὀνόματι Vahlen: ὀνόματος A°. — 36 μεγαλιωτῶν ἔρη. A°
 μεγαλειωτέρων οἷον Hermann. 1457^b 2 κόσμος infra non de-
 finitur. — 3 ἀφρηγμένον Spengel, ut infra v. 1458^a 1. — 8 τὸ om.
 apogr. — 12 τί add. Twining. — 24 ἡμέρας . . . δυσμᾶς apogr.:
 ἡμέρας ἢ ὥστ. Έμπ. καὶ τ. γ. ε. β. ἢ δυσμᾶς A°.

ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμᾶς βίου. ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα 25
 κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ὁμοίως λεχθήσεται·
 οἷον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπείρειν, τὸ δὲ τὴν φλόγα
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν
 ἡλίον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπὸν, διὸ εἴρηται «σπεί- 30
 ρων θεοκτίσταν φλόγα.» ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μετα-
 φορᾶς χρησθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον
 ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι, οἷον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην
 μὴ Ἀρεως ἀλλ' ἄοινον. πεποιημένον δ' ἐστὶν ὃ ὅλως μὴ
 καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής, δοκεῖ γὰρ
 εἶνα εἶναι τοιαῦτα, οἷον τὰ κέρατα ἐρνύγας καὶ τὸν ἱερέα ἀρη- 35
 τήρα. ἐπεκτεταμένον δὲ ἐστὶν ἡ ἀφρηγμένον τὸ μὲν ἐὰν φω- 1458 a
 νήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον ἢ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμ-
 βελημένῃ, τὸ δὲ ἂν ἀφρηγμένον τι ἢ αὐτοῦ, ἐπεκτεταμένον
 μὲν οἷον τὸ πόλεως πόληος καὶ τὸ Πηλῆος <Πηλῆος καὶ τὸ
 Πηλείδου> Πηληιάδεω, ἀφρηγμένον δὲ οἷον τὸ καὶ καὶ τὸ 5
 δῶ καὶ «μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ.» ἐξηλλαγμένον δ' ἐστὶν
 ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπῃ τὸ δὲ ποιῇ, οἷον
 τὸ «δεξιτερὸν κατὰ μαζόν» ἀντὶ τοῦ δεξιόν. αὐτῶν δὲ τῶν
 ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα τὰ δὲ θήλεα τὰ δὲ μεταξύ, ἄρρενα
 μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ <καὶ Σ> καὶ ὅσα ἐκ τούτου 10
 σύγκειται, ταῦτα δ' ἐστὶν δύο, Ψ καὶ Ξ, θήλεα δὲ ὅσα ἐκ
 τῶν φωνηέντων εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἷον εἰς Η καὶ Ω, καὶ
 τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α· ὥστε ἕσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα
 τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα. τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ <τῷ Σ> ταῦτά 15
 ἐστὶν. εἰς δὲ ἄφωρον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φω-
 νὴν βραχύ. εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνον, μέλι κόμμι πέπερι. εἰς
 δὲ τὸ Υ πέντε. τὰ δὲ μεταξύ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ.

29 πρὸς τὸν ἀφιέντα τὸν καρπὸν Castelvetro. — 33 ἀλλ'
 ἄοινον Victorius: ἀλλὰ οἶνον A^c. 1458^a 4 Πηλῆος καὶ τὸ Πη-
 λείδου add. M. Schmidt. — 6 ὄψ Victorius: ὄης A^c. — 10 ὅσα
 ἐστὶ τελευτᾷ Ueberweg. — καὶ Σ add. apogr. — 13 πλήθει
 apogr.: πλήθῃ A^c. — 14 τῷ Σ add. Tyrwhitt. — 17 post πέντε
 add. apogr.: τὸ πᾶν τὸ νᾶπν τὸ γόνν τὸ δόρν τὸ ἄστν.

λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι. σαφε- 22
 σιότης μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ τα-
 20 πεινή. παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφάντος ποιήσεις καὶ ἡ Σθενέλου.
 σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ιδιωτικὸν ἢ τοῖς ξενικοῖς κεχη-
 μένη. ξενικὸν δὲ λέγω γλωτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν
 καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. ἀλλ' ἂν τις ἅμα ἅπαντα τοιαῦτα
 ποιήσῃ, ἡ αἰνιγμα ἔσται ἡ βαρβαρισμός· ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν,
 25 αἰνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός — αἰνιγματός τε γὰρ ἰδέα
 αὕτη ἐστὶ, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι· κατὰ
 μὲν οὖν τὴν τῶν <κυρίων> ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἷόν τε
 τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἷον «ἄνδρ'
 εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,» καὶ τὰ τοιαῦτα. .
 30 ἐκ τῶν γλωττῶν βαρβαρισμός — δεῖ ἄρα κεκράσθαι πως τού-
 τοις· τὸ μὲν γὰρ μὴ ιδιωτικὸν ποιήσει μὴδὲ ταπεινόν, οἷον
 ἡ γλωττα καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τᾶλλα τὰ εἰρη-
 μένα εἶδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν. οὐκ ἐλάχιστον δὲ
 1458^b μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφές τῆς λέξεως καὶ μὴ ιδιωτι-
 κὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομά-
 των· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ
 εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ιδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοι-
 5 νωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφές ἐσται. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγου-
 σιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ δια-
 κωμωδοῦντες τὸν ποιητὴν, οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς
 ῥαδίον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὅπόσον βούλεται,
 ἱαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. «Ἐπιχάρην εἶδον Μαρα-
 10 θῶνἀδε βαδίζοντα,» καὶ «οὐκ ἂν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου
 ἐλλέβορον.» τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαι ἀπρεπῶς χρώμενον τούτῳ
 τῷ τρόπῳ γελοῖον· τὸ δὲ μέτρον κοινὸν ἀπάντων ἐστὶ τῶν

23 ἅμα ἅπαντα apogr.: ἂν ἅπαντα A°. — 24 ποιήσῃ apogr.:
 ποιῆσαι A°. — 25 τε del. Ald. — 27 κυρίων add. Tyrwhitt. —
 30 κεκράσθαι Madius: κεκρίσθαι A°. 1458^b 1 συμβάλλονται
 apogr.: συμβάλλεται A°. — 9 Ἐπιχάρην Tyrwhitt: ἦται χάριν A°.
 — 10 ἂν γενοσάμενος Tyrwhitt. — 11 ἀπρεπῶς Twining: πως
 A° πάντως Hermann.

μερῶν, καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις
 εἶδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπληθες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ
 ἂν ἀπεργάσαιο· τὸ δὲ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν 15
 θεωρεῖσθαι ἐντιθεμένων τῶν <κυρίων> ὀνομάτων εἰς τὸ μέ-
 τρον. καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεῖς ἂν τις τὰ κύρια ὀνόματα
 κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμ-
 βεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἔν δὲ μόνον ὄνομα μετα- 20
 θέντος, ἀντὶ κυρίου εἰσθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν
 τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε
 φραγέδαινα <δ'> ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός,
 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾷται μετέστηκεν. καὶ
 νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ † ἀειδής, 25
 εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθεῖς
 νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής.
 καὶ

δίφρον [τ'] ἀεικέλιον καταθείς ὀλίγην τε τράπεζαν.

δίφρον μοχθηρὸν καταθείς μικράν τε τράπεζαν. 30

καὶ τὸ «ἡῖόνες βοῶσιν» ἡῖόνες κρᾶζουσιν. ἔτι δὲ Ἀριφρά-
 δης τοὺς τραγηδοὺς ἐκωμῶδει, ὅτι ἂ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ
 διαλέκτῳ τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ δωμάτων ἄπο ἀλλὰ μὴ
 ἀπὸ δωμάτων καὶ τὸ Ἀχιλλέως πέρι ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως, 1459^a
 καὶ τὸ σέθεν καὶ τὸ ἐγὼ δέ νιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ
 γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν
 τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκείνος δὲ τοῦτο ἡγνόει. ἔστιν
 δὲ μέγα μὲν τὸ ἐκάστω τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, 5
 καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μετα-
 φορικὸν εἶναι. μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λα-

15 ἀρμόττον apogr.: ἀρμόττοντος A^o. — ἐπῶν] ἐπεκράσεων
 Tyrwhitt. — 16 κυρίων add. Vahlen. — 20 Αἰσχύλου Εὐριπίδου Essen.
 — μεταθέντος Ald.: μετατιθέντος A^o. — 25 ἀειδής] ἀεικής an
 ἄκινος scribendum sit ambigo. — 32 εἴποι apogr.: εἴπηι A^o.

1459^a 1 καὶ τὸ Ἀχ. . . Ἀχιλλέως post δέ νιν exarata in A^o
 suo loco reddidit Spengel. — 5 τὸ apogr.: τῶν A^o.

ἔσεσθαι, ἢ τῷ μεγέθει μετριάξον καταπεπλεγμένον τῇ ποιικιλίᾳ.
 νῦν δ' ἐν μέρος ἀπολαβῶν ἐπεισοδίοις κέχρηται [αὐτῶν] πολ- 35
 λοῖς, οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς δια-
 λαμβάνει τὴν ποιήσιν. οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἓνα ποιοῦσι καὶ 1459^b
 περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν πράξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια
 ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος
 καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι,
 ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαὶ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, 5
 οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος,
 Πτοχέλα, Λάκαινα, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους [καὶ Σίνων
 24 καὶ Τρωάδες.] ἔτι δὲ τὰ εἶδη ταῦτα δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν
 τῇ τραγωδίᾳ — ἢ γὰρ ἀπλήν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἡθικὴν ἢ
 παθητικὴν — καὶ τὰ μέρη ἕξω μελοποιίας καὶ ὅπως ταῦτα 10
 καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων <καὶ ἡθῶν> καὶ
 παθημάτων, ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς. οἷς
 ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς. καὶ γὰρ
 καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἢ μὲν Ἰλιάς ἀπλοῦν
 καὶ παθητικόν, ἢ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον — ἀναγνωρίσεις 15
 γὰρ δι' ὅλου — καὶ ἡθικὴ. πρὸς δὲ τοῦτοις λέξει καὶ δια-
 νοίᾳ πάντα ὑπερβέβληκεν.

διαφέρει δὲ κατὰ τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἢ ἐπο-
 ποιία καὶ τὸ μέτρον. τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἱκανὸς ὁ εἰρη-
 μένος· δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. 20
 εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις
 εἴεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγωδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν
 τιθεμένων παρήκοιεν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέ-
 γεθος πολὺ τι ἢ ἐποποιία ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ
 μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι ἀλλὰ τὸ 25

35 αὐτῶν] αὐτοῦ Heinsius. — 36 οἷς apogr.: δις A^o.
 1459^b 2 Κύπρια Tyrwhitt: κυπρικά A^o. — 5 πλέον et καὶ Σίνων
 καὶ Τρωάδες ab interpolatore addita esse censuit Hermann. —
 10 παθητικὴν δεῖ εἶναι Ald. — 11 καὶ ἡθῶν add. Susemihl. —
 13 ἱκανῶς apogr.: ἱκανός A^o. — 15 ἀναγνωρίσεις A^o. — 16 δὲ
 apogr.: γὰρ A^o. — 19 εἰρημέμος, v. 1451^a 9.

ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον· ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ διὰ τὸ διήγησιν εἶναι ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὅφ' ὧν, οἰκείων ὄντων, αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ
30 μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις· τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπύπτειν ποιεῖ τὰς τραγωδίας.

τὸ δὲ μέτρον τὸ ἥρωικόν ἀπὸ τῆς πείρας ἤρμοκεν. εἰ γὰρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀρρεπὲς ἂν φαίνοιτο· τὸ γὰρ ἥρωικόν στασιμώ-
35 τατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν — διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα· περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων — τὸ δὲ λαμβεῖον καὶ τετραμέτρον
1460^a κινητικὰ καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον, εἰ μιννύοι τις αὐτά, ὥσπερ Χαίρημων. διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἡρόφῳ, ἀλλ' ὥσπερ εἵπομεν αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἀρμόττον αὐτῇ [δι]
5 αἰρεῖσθαι.

Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινέσθαι καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γὰρ ἐστὶ κατὰ ταῦτα μιμητής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὅλον ἀγωνίζονται,
10 μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις· ὁ δὲ ὀλίγα φρονημασάμενος εὐθύς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι [ἢ]θός· καὶ οὐδὲν ἀήθη ἄλλ' ἔχοντα ἤθη. * δεῖ μὲν οὖν <καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν καὶ> ἐν ταῖς τραγωδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα
15 τὸ θαυμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πρᾶττοντα, ἐπεὶ τὰ

30 fort. τὸ ἐπεισοδιοῦν. — 37 μίμησις apogr.: κίνησις A^c.
1460^a 1 κινητικὰ καὶ Vahlen: κινητικὰ A^c. — 5 αἰρεῖσθαι Bonitz: διαίρεσθαι A^c. — 11 ἡθος del. Reiz. — 12 ἡθη] fort. ἡθος. — δεῖ... χαριζόμενον (v. 18) post Νίπτρων (v. 27) collocari debebant. — 14 ἄλογον Victorius: ἀνάλογον A^c. — 15 ἐπεὶ τὰ apogr.: ἔπειτα τὰ A^c.

περὶ τὴν Ἑκτορος δῖωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη,
οἱ μὲν ἐσιώτες καὶ οὐ διακόντες, ὁ δὲ ἀνανεύων, ἐν δὲ τοῖς
ἔπεσιν λανθάνει. τὸ δὲ θανμαστὸν ἡδύ· σημεῖον δέ, πάντες
γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὥς χαριζόμενοι. * δεδίδαχεν
δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῇ λέγειν ὥς δεῖ. 20
ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός. οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν
τουδὶ ὄντος τοδὶ ἢ ἢ γινομένου γίνηται, εἰ τὸ ὕστερον ἔστιν,
καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι· τοῦτο δὲ ἔστι ψεῦδος. διό
δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο [δ'], ὁ τοῦτον ὄντος ἀνάγκη
εἶναι ἢ γενέσθαι [ἢ], προσθεῖναι· διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι 25
ἀληθές ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἢ ψυχῇ καὶ τὸ πρῶτον ὥς
ὄν. παραδείγμα δὲ τούτου ἐκ τῶν Νίπτρων. προαιρεῖσθαι
τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα· τοὺς τε
λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν
μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ 30
Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαῖος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ
ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέ-
λοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τερέας εἰς τὴν Μυσίαν
ἦκων. ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνήρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον· ἐξ
ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους· ἂν δὲ θῇ, καὶ 35
φαίνεται εὐλογωτέως ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ τὰ
ἐν Ὀδυσσεΐᾳ ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν ὥς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ
δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φανῶλος ποιητῆς ποιήσειε, νῦν δὲ 1460^b
τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητῆς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον.
τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσιν καὶ μήτε
ἡθικοῖς μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λαν λαμ-
πρὰ λέξις τὰ τε ἥθη καὶ τὰς διανοίας. 5

25 περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ

22 ἢ ἢ apogr.: ἦν A^c. — 23 fort. γενέσθαι. — 24 δεῖ Bonitz:
δὴ A^c. — ἄλλο, δ] ἄλλον δὲ A^c, ἄλλο δὲ Bonitz, ἄλλο δ' δ... ἢ
Vahlen. — 27 τούτου Robortelli: τοῦτο A^c. — 36 φαίνεται A^c.
— ἀποδέχεσθαι apogr. 1460^b 1 ποιήσεις Heinsius: ποιήσει
A^c. — 5 τε apogr.: δὲ A^c.

ποίων [ἂν] εἰδῶν ἐστίν, ὥδ' ἂν θεωροῦσιν γένοιτ' ἂν φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ μιμητὴς ὁ ποιητὴς ὡς περ ἀνελὶ ζωγράφος ἢ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμῆσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἔν τι αἰεὶ, ἢ γὰρ οἷα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἷα φασιν καὶ δοκεῖ, <ἢ> οἷα εἶναι δεῖ. ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ <κυρίοις ὀνόμασιν ἢ> καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς· καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεως ἐστὶ, δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. πρὸς δὲ τοῦτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὁρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία, ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προεῖλετο μιμήσασθαι <ἀδύνατα δι> ἀδυναμίαν αὐτῆς, <αὐτῆς> ἡ ἁμαρτία· εἰ δὲ <διὰ> τὸ προελέσθαι μὴ ὁρθῶς ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα ἢ τὸ καθ' ἐκάστην τέχνην ἁμαρτήματα οἷον τὸ κατ' ἱατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην ὅποιαν οὖν [ἢ] ἀδύνατα πεποιήται, οὐ καθ' ἑαυτήν. ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν.

πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην. ἀδύνατα πεποιήται· ἡμαρτῆται, ἀλλ' ὁρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς· τὸ γὰρ τέλος τηρεῖται, εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. παράδειγμα ἡ τοῦ Ἑκτορος δόωσις. εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον <ἢ μὴ> ἦτορ ἐνεδέχeto ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμαρτῆται οὐκ ὁρθῶς· δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅπως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι. ἔτι ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμαρτήματα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός; ἔλαττον γάρ, εἰ μὴ ἥδει ὅτι ἕλαρος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμμητῶς ἔγραψεν. πρὸς δὲ τοῦτοις

7 ποίων εἰδῶν apogr. — 9 τὸν ἀριθμὸν apogr.: τῶν ἀριθμῶν A°. — 11 ἢ add. apogr. — κυρίοις ὀνόμασιν ἢ add. Vahlen. — 17 κατ' ἀδυναμίαν, αὐτῆς Heinsius. — 18 εἰ apogr.: ἢ A°. — 19 ἄμ' ἄμφω Vahlen. — 21 ὅποιαν οὖν post πεποιήται exaratum in A°, ἢ ἀδύνατα πεποιήται induxit Düntzer. — 24 εἰ ἀδύνατα Vahlen. — 26 τηρεῖται M. Schmidt: εἴρηται A°. — 28 ἢ μὴ add. Ueberweg. — 29 ἡμαρτῆται Ald.: ἡμαρτῆσθαι A°.

ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως <ὡς> δεῖ — οἶον 35
καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἶους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην
δὲ οἶοι εἶσιν — ταύτῃ λυτέον. εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω
φασίν· οἶον τὰ περὶ θεῶν, ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω
λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ † Ξενοφάνη, ἀλλ' 1461 a
οὐν φασί. τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν,
οἶον τὰ περὶ τῶν ὄπλων, «ἔγχεα δέ σφιν Ὅρθ' ἐπὶ σαυρω-
τῆρος» οὕτω γὰρ τότε ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί.
περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἰρηται τινι ἢ πέπρακται, 5
οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον
βλέποντα, εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράτ-
τοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅπως ἢ οὗ ἔνεκεν, οἶον ἢ
μελζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, <ἢ> μελζονος κακοῦ, ἵνα ἀπο-
γένηται. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν, οἶον 10
γλώττῃ «οὐρῆας μὲν πρῶτον» ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμίονους
λέγει ἀλλὰ τοὺς φύλακας· καὶ τὸν Δόλιον «ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος
μὲν ἔην κακός» οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον ἀλλὰ τὸ πρόσωπον
αἰσχροῦν, τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρηῖτες εὐπρόσωπον καλοῦσι· καὶ
τὸ «ζωρότερον δὲ κέραε» οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν ἀλλὰ 15
τὸ θάπτον. τὰ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἰρηται, οἶον «πάντες
μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες <ἐπποκορυσταί> Εὐδον παννύ-
χοι» ἅμα δὲ φησιν «ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρη-
σειεν, Ἀὐλῶν συρίγγων θ' ὄμαδον» τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ
πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἰρηται, τὸ γὰρ πᾶν πολὺ τι· καὶ 20
τὸ «οἷη δ' ἄμμορος» κατὰ μεταφορὰν, τὸ γὰρ γνωριμώτατον
μόνον. κατὰ δὲ προσωδίαν, ὥσπερ Ἰππίας ἔλυνεν ὁ Θάσιος
τὸ «διδόμεν (διδόμεν) δέ οἱ» καὶ «τὸ μὲν οὗ (οὐ) κατα-

34 ὡς add. Vahlen. — 37 οὕτω apogr.: οὔτε A°. 1461^a
1 Ξενοφάνη A°: Ξενοφάνης apogr. ὡς παρὰ Ξενοφάνει Ritter,
fort. οἱ περὶ Ξενοφάνη. — 2 οὐν Tyrwhitt: οὐ A° οὕτω Spengel.
— 7 εἰ apogr.: ἦ A°. — 9 ἢ om. A° pr. m. — 16 τὰ Spengel:
τὸ A°. — πάντες Gräfenhan: ἄλλοι A°. — 19 ἀντὶ τοῦ apogr. —
23 διδόμεν et οὐ addidimus.

πύθεται ὕμῳ. » τὰ δὲ διαιρέσει, οἷον Ἐμπεδοκλῆς « αἴψα δὲ
 25 θνήτ' ἐφύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' <εἶναι> Ζαορά τε
 πρὶν, κέκρητο. » τὰ δὲ ἀμφιβολία, « παρώχηκεν δὲ πλέω νύξ' »
 τὸ γὰρ πλέω ἀμφιβολόν ἐστιν. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 λέξεως· « ὅσα ποτῶν κεκραμένων οἶνον φασιν εἶναι, [ὅθεν
 30 πεποῖται « κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο »,] καὶ χαλκίας τοὺς
 τὸν σίδηρον ἐργαζομένους, ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης « Διὶ
 οἰνοχοεύει, » οὐ πινόντων οἶνον. εἴη δ' ἂν τοῦτο γε <καὶ>
 κατὰ μεταφοράν. δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι
 δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημῆναι τοῦτο ἐν
 τῷ εἰρημένῳ, οἷον ἐν τῷ « τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔργος » τὸ
 35 ταύτῃ καλυπθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται· ὥδι ἢ ὡς μάλιστ' ἂν
 1461^b τις ὑπολάβοι; κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαῦκων λέγει, ὅτι
 ἔνια ἀλόγως προσηγορεύουσιν καὶ [αὐτοὶ καταψηφισάμενοι
 συλλογίζονται καὶ] ὡς εἰρηκότες ὅ τι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν
 ὑπεναντίον ἢ τῇ αὐτῶν οἴησει. τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ
 5 Ἰκάριον. οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι· ἄτοπον οὖν τὸ
 μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαιμόνα ἐλθόντα.
 τὸ δ' ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλήνές φασι· παρ' αὐτῶν γὰρ
 γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσεά καὶ εἶναι Ἰκάδιον ἀλλ' οὐκ Ἰκά-
 ριον. δι' ἀμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα <εἶναι> εἰκός ἐστιν.
 10 ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴνποίησιν ἢ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. πρὸς τε γὰρ τὴνποίησιν
 αἰρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον <δυνατόν> καὶ

26 fort. κέκρητα. — πλέον apogr. πλέων Ald. — 27 πλείω
 A^c. — 28 οἷον ὅσα ποτῶν Ueberweg. — exempla ὅθεν ... κα-
 σσιτέροιο et ὅθεν ... οἶνον locum mutare iussit Madius. — 31
 καὶ add. Heinsius. — 33 ἐν τῷ τὸ A^c. — 35 ἐνδέχεται ὥδι, ἢ ὡς
 μάλιστ' ἂν τις ὑπολάβοι vulgo. 1461^b 2 εἵνοι Victorius. — 3
 εἰρηκότες Castelvetro: εἰρηκότες A^c, fort. καὶ αὐτοὶ παραλογι-
 σάμενοι ὡς εἰρηκότες. — 9 δι' ἄμ ... ἐστιν in margine adiecta
 esse videntur, aequae atque οὕτω τε ... γίνεσθαι (v. 16). — εἶναι
 add. Hermann. — 12 δυνατόν ante καὶ ita addidimus ut in
 lacuna οὐκ ἂν εἴη τοὺς ἀθλητὰς scripta fuisse putaremus.

δυνατὸν * * τοιούτους εἶναι, οἷον Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλ-
τιον· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. πρὸς <δ> ἅ φασιν, 15
τάλογα· οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ
καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. τὰ δ' ὑπεναντία <ἢ ἀνομοί>
ὡς εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγκοι,
εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὠσαύτως, † ὥστε καὶ αὐτὸν
ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῇται. ὁρθή δ' 20
ἐπιτιμήσις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὐσης
μηθὲν χρήσεται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεί, ἢ
τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὁρέστη τοῦ Μενελάου. τὰ μὲν οὖν
ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν, ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ
ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερά ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν 25
ὁρθότητά τὴν κατὰ τέχνην. αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων
ἀριθμῶν σκεπτέαι, εἰσὶν δὲ δώδεκα.

- 26 πότερον δὲ βελτίων ἢ ἐποποιικὴ μίμησις ἢ ἡ τραγικὴ,
διαπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ ἡ ἥττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη
δ' ἢ πρὸς βελτίους θεατὰς ἐστὶν ἀελ· λίαν δὴλον ὅτι ἡ ἅπαντα 30
μιμουμένη φορτικὴ· ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων ἂν μὴ αὐτὸς
προσθῇ, πολλὴν κίνησιν κινοῦνται, οἷον οἱ φανῶλοι ἀνλῆται
κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κορυ-
φαῖον, ἂν Σκύλλαν ἀνλῶσιν· ἢ μὲν οὖν τραγωδία τοιαύτη
ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑπο- 35
κριτὰς, ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα πλῆθικον ὁ Μυννίσκος
τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδάρου 1462^a
ἦν· ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἢ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν
ἐποποιίαν ἔχει. τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικεῖς φασιν

15 δ' add. Ueberweg. — 17 ὑπεναντίως εἰρ. Twining. —
19 ὥστε καὶ αὐτόν] fort. οὕτως τε καὶ εἰ καθ' αὐτόν. — 20 φρό-
νιμος apogr.: φρόνημον A°. — 21 ἀλογία καὶ μοχθηρία Vahlen.
— 28 βελτίων apogr.: βελτίον A°. — 30 ἀελ λίαν Vahlen: δει-
λίαν A°. — λίαν . . . φορτικὴ in margine adiecta esse videntur.
— 32 κινοῦνται apogr.: κινοῦντα A°. 1462^a 2 ἔχουσι apogr.:
δ' ἔχουσι A°.

εἶναι, <ἐπεὶ> οὐδὲν δέονται τῶν σχημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν
 5 πρὸς φανύλους· εἰ οὖν φορτική, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη.

πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορίας ἀλλὰ τῆς
 ὑποκριτικῆς, ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ διαφω-
 δοῦντα, ὅπερ [ἐστὶ] Σωσίστρατος, καὶ ἄδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασί-
 θεος ὁ Ὀπούντιος. εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπαντα ἀποδοκιμαστέα,

10 εἴπερ μὴδ' ὀρηγίσις, ἀλλ' ἢ φάτων, ὅπερ καὶ Καλλιπιδῆ ἐπε-
 τιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὥς οὐκ ἔλευθέρας γυναικάς μιμουμέ-
 νων. ἔτι ἢ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὐτῆς,
 ὥσπερ ἢ ἐποποιία· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν φανερά ὅποια
 τίς ἐστίν· εἰ οὖν ἐστὶ τὰ γ' ἄλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ

15 ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν. ἔπειτα διότι πάντ' ἔχει ὅσαπερ
 ἢ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι, καὶ ἔτι οὐ
 μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὄψιν, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ
 συνίστανται ἐναργέστατα. εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν
 τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἔτι τῷ ἐν ἐλάττω μῆκει

1462^b τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἥδιον ἢ
 πολλῶ κεκραμένον τῷ χρόνῳ, λέγω δ' οἷον εἴ τις τὸν Οἰδί-
 πουν θείῃ τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἢ Ἰλιάς. ἔτι
 ἥττον [ἦ] μᾶλλον μίμησις ἢ τῶν ἐποποιῶν· σημειῶν δέ, ἐκ γὰρ
 5 ὅποιασούν μιμήσεως πλείους τραγωδίαί γίνονται· ὥστε ἐὰν
 μὲν εἶνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μύθον
 φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ μέτρου μῆκει ὕδαρῃ, λέγω
 δὲ οἷον . . . ἐὰν <δ'> ἐκ πλείονων πράξεων ἢ συγκειμένη
 ὥσπερ ἢ Ἰλιάς, ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἢ Ὀδύσεια,

10 <ἀ> καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα

4 ἐπεὶ addidi praeunte Victorio qui οὐ inseruit. — 5 εἰ apogr.:
 ἢ A°. — 8 ἐστὶ induxit Spengel. — ἄδοντα] διαδόντα A° διαδόντα
 apogr. — 15 διαφέρει διότι Vahlen. — 17 τῷ μέτρῳ, conf. 1459^a
 18. — 17 τὴν ὄψιν Ald. τὰς ὄψεις A°, δι' αἷς vel αἷς coni. Vahlen.
 — 19 ἀναγνώσει Madius: ἀναγνωρίσει A°. 1462^b 1 ἥδιον ἢ
 Madius: ἥδονῃ A°. — 3 θείῃ θείῃ A°. — 4 ἢ del. Ald. — 10 ἀ
 add. apogr. — ταῦτα τὰ Ald.: τοιαῦτα ἅπαντα A°.

συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα καὶ ὅτι μάλιστα μιᾷς πράξεως
 μίμησις. εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσιν καὶ ἔτι τῷ τῆς
 τέχνης ἔργῳ — δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν ἀντὶς
 ἀλλὰ τὴν εἰρημένην — φανερόν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον
 τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιίας.

15

περὶ μὲν οὖν τραγωδίας καὶ ἐποποιίας, καὶ ἀντῶν καὶ
 τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν, καὶ πόσα καὶ τί διαφέρει, καὶ
 τοῦ εὖ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ἐπιτιμῆσεων καὶ λύσεων,
 εἰρήσθω τοσαῦτα.

18 ἢ apogr.: εἰ Δ^ο.